

Συναξάριον.

Τῆ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐράσμου, τοῦ ἐν
Χερμελία τῆς Ἀχρίδος.

Ἐρασμον ἀθλήσαντα σοῦ Σῶτερ χάριν,

ἐρασμίως τρέχοντα εἰς πόλον δέχου.

Δευτερίη βιοτῆς ἀπὸ γαίης ἔπατο θεῖος Ἐρασμος

Οὗτος ὁ Ἅγιος κατήγετο μὲν ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν, ἤκμαζε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 209, ἀσκητικὴν δὲ ζωὴν ζήσας πρότερον, εἰς τόσην τελειότητα ἔφθασεν, ὥστε ἐλάμβανε τροφὴν διὰ μέσου τῶν κοράκων, καὶ χαρισμάτων πολλῶν παρὰ Θεοῦ ἠξιώθη, διὸ καὶ χωρὶς νὰ θέλη ἔγινεν ἀρχιερεὺς. Εἶτα ζῆλον θεῖον λαβὼν εἰς τὴν ψυχὴν του, ἐπεριπάτει πανταχοῦ ἀποστολικῶς, κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ποιῶν θαυμάσια πάμπολλα. Καταντήσας δὲ εἰς τὴν ἐν Ἀχρίδι πόλιν Λυχνιδῶν, ἀνέστησεν ἐκεῖ παιδίον ἀποθαμμένον καὶ τὸν πατέρα τοῦ παιδίου, Ἀναστάσιον ὀνόματι, ἐβάπτισεν ὁμοῦ μὲ ἄλλους πολλούς. Καὶ τὰ ἐκεῖσε εὐρισκόμενα εἶδωλα συντρίψας, εἰς διάστημα ἑπτὰ ἡμερῶν ἐδίδασκε τὸν λαόν, ὁδηγῶν αὐτὸν εἰς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο ὁ Μαξιμιανὸς εἰς τὴν Ἐρμούπολιν τὴν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ κειμένην, ὑπῆγγε τις καὶ ἐφάνερωσεν αὐτῷ ὅτι οἱ θεοὶ τοὺς ἐσυντρίφθησαν ἀπὸ ἓνα ἀνθρώπο Ἀντιοχέα, ὅστις κηρύττει Θεόν, Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον. Ὁ δὲ βασιλεὺς πέμψας ἀνθρώπους, καὶ προσαγαγὼν τὸν Ἅγιον ἔμπροσθέν του, ἠρώτησεν αὐτὸν ποῖος εἶναι καὶ ποῖον Θεὸν προσκυνεῖ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἅγιος ἐσιῶπα, ὁ τύραννος θυμωθεὶς, ἐπρόσταξε νὰ δείρωσιν αὐτὸν εἰς τὸ πρόσωπον, ὃ δὲ Ἅγιος ἠρώτα νὰ μάθη τὴν αἰτίαν. Ὁ τύραννος ἀπεκρίθη, διότι δὲν προσκυνεῖ τοὺς θεοὺς. Καὶ τοῦ λέει ὁ Ἅγιος νὰ τοῦ δείξει ποῖον θεὸν νὰ προσκυνήσει. Ὁ βασιλεὺς, ἔδειξεν αὐτῷ τὸ εἶδωλον τοῦ Διός, τὸ ὁποῖον ἦτο χάλκινον, δώδεκα ποδῶν τὸ ὕψος καὶ ἕξ τὸ πλάτος. Τότε ὁ Ἅγιος εἶδεν αὐτὸ μὲ βλοσυρὸν ὄμμα καὶ παρευθὺς ἔπεσε καὶ συνετρίβη εἰς λεπτὰ τμήματα, ἀπὸ δὲ τὸ εἶδωλον ἐξῆλθε δράκων φοβερός, ὅστις ἠφάνισε πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων. Καὶ τότε πίστευσαν τῷ Χριστῷ καὶ ἐβαπτίσθησαν ἀπὸ τὸν Ἅγιον Εἴκοσι Χιλιάδες ἄνθρωποι.

Ὑστερον, θανατώσας ὁ Ἅγιος τὸν δράκοντα, καὶ πιασθεὶς ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, ὁμοῦ μὲ ὅλον τὸν βαπτισθέντα λαόν, παρεστάθη εἰς τὸν βασιλέα, ὅστις τὰς μὲν εἴκοσι χιλιάδας τῶν βαπτισθέντων ἀπεκεφάλισε, τὸν δὲ Ἅγιον ἐνέδυσσε μὲ ἕνδυμα χάλκινον πεφυρωμένον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θείας χάριτος εἰς

ψυχρότητα κρυστάλλου τὸ πῦρ μετεβλήθη. Εἶτα κλείεται εἰς φυλακὴν, δι' ἐπιφανείας ὄμως τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ, λυτρώνεται ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ μετεφέρθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου εἰς τὴν πόλιν Φρυμὸν τῆς Καμπανίας, διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου. Τελευταῖον ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν Χερμελίαν ἐκατοίκησεν ἐκεῖ. Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἐπροσκύνησε κατ' ἀνατολὰς τρεῖς φορές, καὶ παρακαλέσας τὸν Θεόν, νὰ χαρίξῃ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅσους τὸν ἐπικαλεσθοῦν μετὰ πίστεως, ἤκουσε θεῖαν φωνὴν ἄνωθεν νὰ ἐπικυρώνῃ τὸ ζητούμενον. Εἶτα, εἶδεν ἓνα ὑπέρλαμπρον στέφανον καταβαίνοντα εἰς αὐτόν, καὶ τὴν θριαμβεύουσα ἐκκλησία ἐρχόμενη διὰ νὰ τὸν ὑπαντήσῃ. Ὅθεν εἰπὼν· *Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ἀνῆλθεν χαίρων εἰς τὰ οὐράνια.*